

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der har været flere talere, der har været inde på spørgsmålet om, hvornår det ville være et passende tidspunkt at komme med et udspil. Der er jo ingen tvivl om, at den ene del af arbejdsmarkedets parter synes, det er passende på et bestemt tidspunkt, og den anden del af arbejdsmarkedet synes, det er passende på et andet tidspunkt.

Jeg synes – og regeringen synes – at det er et passende tidspunkt at få justeret forligsmansloven, når parterne har haft mulighed for endnu en gang at nærme sig hinanden, så der er en rimelig forståelse hos arbejdsmarkedets parter for et nyt regelsæt – et mere moderne regelsæt, kan man vel sige.

Det, jeg siger her, bygger sådan set på det samme synspunkt, som hr. Poul Nødgaard gav udtryk for, nemlig respekten for arbejdsmarkedets parter, men jeg kunne ligesom fornemme, at konklusionen for Fremskridtspartiet var noget anderledes end den, regeringen drager, nemlig at give parterne en mulighed for at finde ud af noget, som jeg tror hr. Aage Frandsen formulerede det.

Der er ikke sat en tidsfrist på, men som jeg sagde i min tale, har vi altså lagt vægt på at sige til parterne, at de umiddelbart efter overenskomstforhandlingerne må tage sagen på dagsordenen og også prioritere den så højt, som hr. Finn Thorgrimson på LO's repræsentantskabsmøde gerne ville have at regeringen skulle prioritere den.

Men jeg vil sige til almindelig oplysning for fru Jette Gottlieb, at der ikke lå i indstillingen fra LO's repræsentantskabsmøde, at man fra regeringens side skulle komme med et udspil hen over hovedet på arbejdsmarkedets parter – hverken den ene eller den anden.

Hr. Poul Erik Dyrland var inde på, om der på næste års Genèvekonference – eller ILO-konference – kunne blive tale om, at man fra fagforeringsfrihedskomiteen fik taget sagen op og diskuteret den i komiteen.

Det ved vi jo ikke rigtig noget om endnu, men det er klart, at det er en sag og en diskussion, som vi følger meget nøje, og vi vil selvfølgelig også tage de nødvendige initiativer fra regeringens side for at sikre, at Danmark ikke kommer ud i situationer, hvor vi ikke lever op til de demokratiske og gode konventioner, der i øvrigt findes på arbejdsmarkedet. Det er altså et område, vi følger meget nøje.

Jeg hæftede mig ved en bemærkning fra hr. Aage Frandsen, som sagde, at det nogle gange var meget ulogisk, hvordan grupperne på arbejdsmarkedet blev kædet sammen i selve afstemningsforløbet. Passer de nu sammen, eller passer de ikke sammen? Jeg vil sige, at Folketinget nok er det dårligste forum til at afgøre, om de og de grupper passer sammen. Det er jo lige præcis her, det er så vigtigt, at parterne på arbejdsmarkedet selv tager ansvaret for, hvilke grupper der skal sammenkædes. Det er et udtryk for, at her skal man i hvert fald holde fingrene væk fra politisk hold, og det er selvfølgelig derfor, arbejdsmarkedets parter også i fremtiden skal være ansvarlige for forligsmansloven, hvis der skulle blive behov for nogle justeringer af loven. Det kommer vi formentlig til at diskutere på et eller andet tidspunkt, både i Arbejdsmarkedsudvalget, i det faglige system blandt arbejdsmarkedets parter og sandsynligvis også her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det er først og fremmest til hr. Aage Frandsen, der beskæftigede sig lidt med, hvorfor det er passende, at SF fremsætter forslaget nu. Det er jeg ikke helt enig i.

Når jeg plæderer for, at arbejdsmarkedets parter skal være sikre på, hvilke spilleregler der er at køre efter, er det faktisk, fordi man på nuværende tidspunkt er i gang med at aftale disse spilleregler. Forud for selve forhandlingerne aftaler man altid et sæt spilleregler om, hvordan forhandlingsforløbet skal køre, og det er man i fuldt sving med. På nogle områder er man formentlig allerede færdig og har aftalt reglerne, og derfor er det vigtigt, at vi ikke begynder at skubbe til denne proces.

Som det fremgår af forslaget, nævner hr. Aage Frandsen bl.a. sømændene. Jeg var inde på problematikken omkring ILO's interesse for vores forligsmanslov, og jeg er af den opfattelse, at det område netop er noget, ILO interesserer sig for. Derfor er Socialdemokratiets budskab til regeringen, at den skal kigge på disse ting.

Jeg vil sige til hr. Poul Nødgaard – sådan i al fredsommelighed midt på en fredag formiddag, hvor vi ved, at i hvert fald nogle af os skal på weekend, mens andre formentlig skal arbejde – at en gang imellem har jeg hr. Poul Nødgaard lidt mistænkt for, at det kniber for ham at høre, hvad vi andre siger. Det, jeg sagde i min ordfø-